

במה אשה פרק שני שבח

עין משפט נח:

טפסות הש"ס

ס. דמתכטיט חמבי' ליס: תורתה אוור השלומן
צחוי' ליה מנה. נטמיה מסות
כל דבר אשר ובו אונס
תגבורץ באה שטריך אויר
במי יתנשאך ואל יתנשאך
מי צוי מटכטיט: לחן, עינגן
מן ומם מטוט מטכטיט הילן
לא יאנט אונס גראן
בפדרו לא גאנט
ללו: כל דרכְ שיכְ נטט. נכלְ
בונען

וְגוּ דָלְדָס: מֵי מַכְלָה
לְפִי דָלְדָס: כְּשֹׁמֶשׁ וּגְזַנְיָה
בְּסִמְפְּנִיםָן כְּה סִמְמָנִים
לְרִיחַ דָּרְלָעַלְן בְּכִירָהוּת (פִּינְסָה)
בְּקָלְקָלָה כְּפָסָה נְצָמָמִים: וְלְשִׁוְיסָה
בְּשִׁקְלָוָן כְּסִכְמָסָה עֲקָרָין בִּילְעַלְן

גָּלִיל הַשָּׁמֶן
חוֹמָם דָּה אֵיךְ וּבְרִיחָה
בְּפָקָד שְׁלָמָה בְּחַמְתָּה לְפָנָי
פָּרָס:

לעוי רשי קוזס צנטומחו מותת טומלה
בטרילן (טכניילן). עגל ומקלנן טומלה כדקפלט
(לשון של פטומן). בחרצ'ה (בריצ'ה) ערשה.
פליטרין ווּרְבָּרִינוֹן (2) בירוחוי גל
רברטנין ווּרְבָּרִינוֹן (3) בירוחוי גל

רביון הנאנל
ושעוני לא רביון אין מוקלין
טמאיה בלבולו לא ישב עבירה
זה או דבר טמא, בוגר שיש
לו עבירה.
הרבנן שארח הוגה הקשיש
בדוגמאות הוגה וטעינבלן קידוב.
וכי הא, בגין למשמעו
כל בלבלי שטמא
שאנו מוד לרבר אשר מוד
בא שאילדר בירב בסבבם
אלא קשיש במאן איקטנטן
לאו רניון דריון בוגר בוגר
אין קשיש נטמא בלבולו
לה ישבילן.
אין העבר גיאן דיבר
כל כמה דלען להאלריה לנו

שכברנו אמרנו בפרק אחד כי מילון עברי-נורווגי לא כולל מילים מונחים כמו *טְהָרָת*, *טְהָרָתָן* ו*טְהָרָתָה*. אולם מילון עברי-נורווגי יכלול מילים מונחים כמו *טְהָרָת*, *טְהָרָתָן* ו*טְהָרָתָה*. אולם מילון עברי-נורווגי יכלול מילים מונחים כמו *טְהָרָת*, *טְהָרָתָן* ו*טְהָרָתָה*.

הנ"מ פחתות מכך שערדו
סס דכלתין סיס לאס טיגען
טיטול דכון צעמדו ליטין זו
טיטול סלען געל מומת כלע
הע"ג דחמתה קלאס זיגראע
פהום

תמצאים וולדס מוס דכני
וילקן כבמו שגדת ומולא
טטריה סולין וולדס רוזה
ע' [קוונט] כל ממלכת קרא

ושל דלת טהורה "של דלת ועשה לבחמה טמאה של בחמה ועשה לדלת וקבעו במסמרים טמא שבל הכלים ^ט יורדין לידי טומאתן אלא בשינוי מעשה לא עולין מידי טומאתן הא דאית ליה עינבל הא דלית קשישא מות נפשך אי מנא הוא ע"פ דלית עינבל מות ליה עינבל אי לאו מנא הוא עינבל משוי ליה מנא אין כדר' שמואל בר נהמני אמר יונתן ר' יונתן מני למשמען קל בכל מתחכות שהוא טמא שנאמר כל דבר אשר יבא באש תעכירו באש אף ריבור יבא באש במא אוקטהורא ברלית ליה עינבל אימא מציעתא ולא בוג שבזיארו אבל יוצא הוא בזוג שבכוסתו וזה מה מקבלן טומאה או דלית ליה עינבל מי מקבל טומאה ורמיינהו העיטה גזין למכתשת ולעריסת ולמפתחות ספרים ולמפתחות תנוקות יש להם עינבל טמאין אין להם עינבל טהורין נטלו עינבלין עירין טומאותן עליהם ה"ט בהנוק דילקלא עבדי ליה אבל גודל החבשיט הוא ליה ע"ג דלית ליה עינבל: אמר מר נטלו עינבלין עירין טומאותן עליהם למאי חז אמרacci הואיל שהחדירות יכול להחזרו מהטיב רבא ^ט היהוג והעיגבל חיבורו וכי תימא כי אמר ע"ג דלא מחבר כמוון דמחבר דמי והתニア ^ט מספורת של פרקים ואיזמל של רהיטני חיבור לטומאה ואני חיבור להזואה ואמרין מה נפשך אי חיבור הוא אבל להזואה ^ט ואמר רבה דבר תורה בשעת מלוכה חיבור בין לטומאה בין להזואה שלא בשעת מלוכה אינו חיבור לא לטומאה ולא להזואה וגورو על טומאה שלא בשעת מלוכה ממשום טומאה שהיא בשעת מלוכה ועל הזואה שהיא בשעת מלוכה ממשום הזואה שלא בשעת מלוכה אלא אמר רבא הואיל

הנ' מוממם אטפרה וצער פחוט ממויין רענן דעשרה.

ז' א מ"י פ"ט מס' כ' ליט
סלאט ז':
יח' ב מ"י פ"ט מס' כ' ליט
סלאט ז':
יהם ג מ"י פ' יג מס' פרא
סלאט ז':

רכ' נסים גאנן
האג' והעניבעל חורבור. אאי
לייעטיך כי ה' הגו' וולחו' הגו'
האגטער נבר' גנויר, והפצעא פער'
דר' דה סטטטונג הערת' בע'
'ג' פוןין, תיעטער אלל
הייזיגוינט. הגוונ' אלל
הגביגוינט דבר' יהודדה, ר' יוסי אומר' של לא תשבה כבוג' זוג
של בנטה החוץין זוג
וחפניע עיבול.

רב נסם גאנז
הזהג והעינבל חיבורו.
ליד ר' כי היה ההוג וולחו
הנמרג נגי צידר, והמציא
דבר זה בפסכת נירחות
ג' כידין, תיזניט
ההצטטן, מוגין
הפשיטים דברי ר' יהונתן
ויש אמר שלא תחנה
של בכמה החצרין
הפשיטר עינבל.